

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 658/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Београду, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 213/20 од 10.08.2020. године, у седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 213/20 од 10.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 213/20 од 10.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр 354/19 од 09.12.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати укупан износ од 488.319,86 динара на име накнаде имовинске штете настале неспровођењем намирења потраживања у корист тужиоца, утврђеног под редним бројем 45. у предмету Ст 4558/10, а због постојања узрочно-последичне везе са директном одговорношћу туженог, који је на основу правноснажног решења Ст 345/18 од 16.04.2018. године, изазвао утврђену повреду права на суђење у разумном року у предмету Ст 4558/10 пред Привредним судом у Београду, са законском затезном каматом почев од 12.03.2013. године, до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 213/20 од 10.08.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу име накнаде имовинске штете настале неспровођењем намирења потраживања у корист тужиоца, утврђеног под редним бројем 45. у предмету Ст 4558/10. а због

постојања узрочно-последичне везе са директном одговорношћу туженог, који је на основу правноснажног решења Ст 345/18 од 16.04.2018. године, изазвао утврђену повреду права на суђење у разумном року у предмету Ст 4558/10 пред Привредним судом у Београду, са законском затезном каматом почев од 03.07.2019. године, као дана подношења тужбе, до коначне исплате. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу првог става изреке и ставу трећем изреке, тако што је одбијен део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на досуђени износ од 488.319,86 динара плати законску затезну камату почев од 12.03.2013. године, као дана доношења решења о утврђеном потраживању, па до 03.07.2019. године, као дана подношења тужбе, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу наканди трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади на име новчаног обештећења за имовинску штету која је тужиоцу изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Београду Ст 4558/10, којом је утврђено да је тужбени захтев основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати тужиоцу са припадајућом каматом. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 03.07.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 488.319,86 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић